

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Extendaturne potestas irritandi ad vota interna, & futura. §. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

PUNCTUM III.

Ad qua vota irritativa potestas extendenda sit?

SUMMARIUM.

Lata est hæc materia eaque de causa in variis quæstionibus diuidenda est. Prima an potestas irritativa extendatur ad vota interna & futura. Secunda; an extendatur ad vota emissa ex licentia superioris. Tertia; an extendatur ad vota emissa tempore subiectionis nec tunc irritata. Quarta; an extendatur ad vota subiectionis tempore emissa, implenda tempore libertatis. Quinta; an ad vota emissa tempore quo vocentes erunt sui iuris. Sexta: An ad vota executioni mandata, & ad promissiones humanas, & ad vota realia defuncti que in hæredes transferunt.

§. I.

Extendatur-ne potestas irritandi ad vota interna & futura.

SUMMARIUM.

1. Extenditur ad vota interna.
2. Extenditur ad vota futura.

Regula certa est, hanc potestatem ad vota interna extendi. Nam cum tota hæc potestas nirat conditio, quam subditi apponunt in suis votis, si superiori placitum fuerit, & superior circa vota interna subique non manifesta displicere potest, poterit sane ea irritare. Quid enim obstat quominus superior dicat subdito religioso, si hoc vel illud votum fecisti; in hanc vel illam rem commuto; quod si commutationem non accipis, nolo te esse obligatum sed omnino irritato & annullato? Potest ergo ad vota interna irritatio extendi. Neque obstat superiorum non posse præcipere actus internos, neque iurisdictionem circa illos exercere. Quia iurisdictionem præceptivam & punitivam exercere non potest; eo quod ad illam exercendam cognitio actuum, qui præcipi & puniri debent requiratur; quæ cognitio non desideratur in irritatione. Aliud namque est imponere obligationem salubrem ab obligatione liberare; ad imponendum obligationem requiritur posse de re obligationi adstricta iudicare, & ad illam cogere & compellere, quod nullo modo circa actus internos fieri ab hominibus potest. At cum in irritatione nullum onus imponatur, sed liberatur subditus ab obligatione; nulla desideratur cognitio; & consequenter nulla est causa, quominus potestas superioris ad vota interna irritanda extendatur. Quod non solum verum existimo de potestate irritandi, sed etiam de potestate dispensandi & commutandi. Nam esto ad absolutum & licitam commutationem debeat commutari & dispensari votum manifestari, ut cognoscat, an iusta sit commutatio iustæ causa dispensationis; poterit nihilominus commutans & dispensans dicere, si tali voto interno ligatus es illud in hanc rem commuto, vel illo dispense, si hæc causa, quæ iusta esse censetur ad dispensandam, adsit. Et ita docent post alios relatos. Valquez 1.2. disput. 160. capit. 4. numero decimo septimo. Suar. 5. tom. in tertia parte disputat. 4. section. 2. a numero octavo, & de Relig. tom. 2. lib. 6. de voto capit. 7. numero octavo, Sanchez lib. 4. capit. 24. numero quadragesimo.

2. Eadem ferme certitudine tenendum est, potestatem irritativam extendi ad vota futura. Nam quicumque gaudens potestate dominativa potest nolle, ut vota emittenda à subdito eque prius non communicata nulla & irrita sint. Sed hæc posita voluntate si subditus aliqua vota emittat superiore inconsulto irrita sint & inania, vtpote quibus deficit consensus superioris sub cuius conditione emittuntur. Ergo potestas irritandi ad vota futura extendi potest. Et ita tenet Sanchez lib. 4. capit. 24. numero quadragesimo nono, & Suar. lib. 3. de voto cap. 3. numero decimo quinto, sine Layman lib. 4. summ. tract. 4. cap. 7. numer. 6. conclus. 3. vers. ex quo.

§. II.

An extendatur irritativa potestas ad vota emissa ex licentia superioris.

SUMMARIUM.

1. Dupliciter licentia concedi potest. Item concedi potest à superiore maiore vel aequali.
2. Quid dicendum si superiore maior dedit licentiam, quid si inferior?
3. Idem superior irritare votum potest valide tamen si licentiam concesserit.
4. Explicatur doctrina per singulos subditos. Et primò de religiosis.
5. Deinde de filiis familias.
6. Item de votis uxoris.
7. Item de votis servorum.
8. Communis sententia affirmat esse peccatum mortale revocare absque causa legitima licentiam datam.
9. Non caret probabilitate esse solum culpam venialem.
10. Quid dicendum de superiore in officio succedente?
11. Quæ sit causa legitima revocandi licentiam datam.
12. Quando superior censetur subdito concedere licentiam votum.
13. Probabile est taciturnitatem sufficere cognito voto.
14. Probabilius est oppositum, si absit consensus internus.
15. Illo tamen addito plures censent votum solum esse de licentia superioris; probabilius oppositum.

Suppono dupliciter superiorem concedere posse licentiam subdito votum emittendi & exequendi. Primo; pro tempore quo sibi visum fuerit; & ita debet præsumi concedi, cum absolute concedatur. Quia hic modus concessionis minus præiudicat superioris auctoritati. Secundo; addita promissione eam non revocandi. Deinde suppono licentiam concedi posse à superiore, à maiore, aequali, vel inferiore eo, qui eam licentiam revocare intendat, votique executionem impedire.

2. Si Provincialis v. g. tibi concessit facultatem votum aliquod emittendi, localis superior votum illud nullatenus irritare potest. Quia in tantum vota subditi irritantur à superiore, quatenus iis superioris voluntas contradicit. At superiore maiore consentiente nulla est inferioris Prælati contradictio. Ergo consentiente Provinciali localis superior votum irritare non potest. Et ita pro terto pro Suar. lib. 6. de voto cap. 8. num. 1. Sanchez alius velatus lib. 4. cap. 27. num. 4. Bene tamen poterit iusta causa intercedente executionem impedire, quovisque Provincialis consultatur. Quia hæc potestas superioribus immediatis censetur concessa ut muneri suo sufficienter satisficiant Sanch. de cap. 27. num. 4.

Si autem localis superior licentiam emittendi, exequendi que votum dederit, etiam addita promissione non revocandi; poterit Provincialis votum irritare. Quia illo contradicente tollitur inferioris Prælati consensus, & conditio beneplaciti superioris, sub qua votum à subdito emissum est, cessat. Suar. dicto cap. 8. num. 3. Sanch. cap. 27. n. 5. Layman lib. 4. tract. 4. cap. 8. num. 4.

3. Quod si de irritatione faciendâ ab eodem superiore, vel aequali eo, qui licentiam dedit, sermo sit, verius existimo fieri posse valide, tamen si promiserit licentiam non revocaturum. Quia huius licentiæ concessione non eximitur subditus à subiectione, neque fit sui iuris, ut statim probabimus discurrendo per singulos subditos. At subiectione durante omnes subditi actiones superioris beneplacito subduntur. Ergo subditur votum factum, & consequenter illud irritare poterit ac si licentiam non dedisset; ex eo autem, quod superior promiserit licentiam non revocaturum, solum inferunt, non posse eundem superiorem absque peccato infidelitatis eam revocare nisi gravi causa intercedente; non tamen inferunt, validam non esse revocationem, & votum irritare non posse, si contradixerit. Quia posita contradictione verum est, conditionem, sub qua emissum est, non subsistere. Et ita tenent generaliter loquentes de omnibus gaudentibus potestate dominativa Caietanus 2.2. quæst. 88. art. 8. dub. 2. Navar. sum. 11. n. 73. Azor. 1. p. lib. 11. c. 17. quæst. 6. Valent. 2.2. disp. 6. quæst. 6. quæst. 3. Eman. Sâ verbo votum n. 2. Sanch. alius velatus lib. 9. de matrimonio disp. 40. num. 4. Et lib. 4. in Decal. cap. 27. à num. 9.

4. Sed ut doctrina data clarior fiat, descendamus ad singulos subditos, quorum vota superiores irritare possunt. Primum locum obtinent religiosi vtpote qui strictus religio Prælati subduntur. Horum enim vota ex superioris consenti-